

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
ELSŐ SEKCIÓ

DÉRY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(43198/11. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. október 1.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Déry kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Khanlar Hajiyeu, *Elnök*,

Julia Laffranque,

Linos-Alexandre Sicilianos, *bírák*

és André Wampach, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*

2015. szeptember 8-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (43198/11. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Déry Mária Magdolna („a kérelmező”) 2011. július 5-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Grád A. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2015. március 25-án az eljárás hosszával kapcsolatos panaszt a Bíróság közölte a Kormánnyal, a kérelem többi részét pedig az Eljárási szabályzat 54. szabályának 3. bekezdése alapján elfogadhatatlanná nyilvánította.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1949-ben született, és Budapesten él.

5. A kérelmező a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróságon bíróként szolgált. 2003 szeptemberében a munkáltató elvégezte a kérelmező értékelését, s ennek során a kérelmezőt alkalmatlannak találta a bírói szolgálatra. 2004. július 1-től a kérelmező bírósági titkárként tevékenykedett. Az ezt követő hónapokban a munkáltató további értékelések elvégzését rendelte el a kérelmező vonatkozásában. A kérelmező vitatta ezen értékelések jogalapját és eredményét.

6. 2005. március 25-én a kérelmező munkaügyi pert indított a munkáltatója iránt. 2008. december 15-én a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság részben helyt adott a kérelmező keresetének, a kereset túlnyomó részét azonban elutasította.

7. Fellebbezés nyomán a Fejér Megyei Bíróság 2009. szeptember 30-án hatályában fenntartotta az ítéletet.

8. A kérelmező a Legfelsőbb Bíróság előtt megtámadta az ítéletet, amelyet ezen bíróság 2011. január 17-én hatályában fenntartott.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

9. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével.

10. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 2005. március 25-én kezdődött, és 2011. január 17-én zárult le. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten öt évig, kilenc hónapig és huszonhárom napig tartott.

A. Elfogadhatóság

12. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja szerinti értelemben. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

13. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. a fent idézett *Frydlender* ügyet).

15. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

16. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező az Egyezmény esetjogával összhangban álló vagyoni és nem vagyoni kártérítést kért.

17. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ilyen címen 900 eurót ítél meg számára.

18. A kérelmező nem terjesztett elő költségtérítési igényt.

19. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül nem vagyoni kár tekintetében 900 (kilencszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2015. október 1-jén, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

André Wampach
Hivatalvezető-helyettes

Khanlar Hajiyeu
Elnök